



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εκεστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦτες χρόνον
στὴν κλείνην ἔδραιομεν γῆν τὸν Παρθενῶναν.

Τέσσαρες μηνὸς Ἀρούνη
καὶ στοὺς κάμπους καμοῦμηλι.

Ἔγα τὸν Τροκούπη καὶ ἄλλο
μυημέσυνο μεγάλο.

Εἰς τὸ μνῆμα του μεγάλη
προσευχὴ τοῦ κόσμου πάλι.
Καὶ ἀπὸ μέρη ὥπλωμα
φόδα δακρυκοτισμένα
ξαναράινουν μᾶς μνῆμη,
ποῦ δὲν τὴν ἔσχαν ἡ φύμη.

Πάλι φύλοι του μὲ πόνο
πικροκλαῖνοι συγχλο...
τέτοια μνήμη μὲ τὸν χρόνο
μεγαλόνει τῷδε πολὺ.

**Τῆς Λαύρας τελετὴ
καὶ λέμα δύνατη.**

Π.— "Ἐπῆγες" στὴν παράτα καὶ ἐφέτο, Φασουλῆ;
Φ.— Καὶ ὅντιγα καὶ δὲν πήγα ποῶς δὲν ὠφελεῖ.

Π.— "Ακούσες τὰ κανόνια
μὲ σύγχρονα κωδωνᾶ;

Φ.— Δὲν ἀκούσα κανόνια νὰ κέφουν κουτούφου
στὴν γῆν τὸν Παρθενῶναν,
ἐκτὸς ἔκεινων μόνον,
ποῦ ὑπάσθαμε στοὺς Φράγκους γενναῖος πρὸ καιροῦ.

Π.— ἀλέν' πῆγες στὴν παράτα;
δὲν ἀκούσες παρλάτα,
λόγους πεζοὺς ή στίχους,
μῆδε παιώνων λύκους;

Φ.— "Ακούσες τόργανετο
νὰ παῖσῃ Περικλέτο,
τὴν νέαν τὴν γυναικα καὶ τάλλα τὰ γνωστά,
μήτε παράτας εἶδε καὶ μοντρα σεβαστά.

"Ἄν ἐρωτᾶς γῆν ῥήτορας, δὲν ἀκουσα κανένα
νὰ λέῃ τὰ παμπάλαια καὶ τὰ συνειδισμένα,
τὴν φυστανέλα δηλαδή τὸν Ὄλυμπο, τὸ φέα,
καὶ μόνον δὲνδελόπουλος γηράτης μὲ δάσσει.

Π.— Δὲν ἀκουσες τοὺς παφλασμοὺς ῥήτορικῆς πλημμύρας;
εἴδες κανένα πρόγονον, κανένα μας προπάτορα;
Φ.— Εἴδα μονάχα, Περικλῆ, τὸν Κόγυτε τῆς Κερκύρας,
ποῦ πήγανε στὴν Κέρκυρα νὰ δῃ τὸν Αθοκόφατο.

"Ἐτος χλίαρι καὶ ἐννιά καὶ ἐνγκάρσια,
νέα πλάστις στὰ νέφη πετώσα.

"Ἐβδομῆντα καὶ χλίαρι καὶ ἐνέα,
καὶ στὴν Πόλι κουνήματα νέα.

Ποῦ πᾶς τοῦ λέν, Πρωθυπουργέ, μακρὰν τὸν Αθηνῶν;
πάλι τὸν Αὐτοκράτορα νὰ βρῶ τὸν Γερμανῶν,
δοῦ πολὺ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἔμεις τὸν ἀγαποῦμε,
ηἱ ἔκει γὰρ τέλεροτατα τοῦ Σπεκτέλν δὲν πούμε,
ποῦ σχίζουν με ταχύτητα τοὺς τέσσαρας διάνεμους
καὶ εἴναι πολὺ καταλληλα στοὺς δερποπολέμους.

Π.— "Ἐκανες ἐπισκέψεις
στοὺς τάφους τῶν προγόνων;
ἔπηγες νὰ τοὺς στέψῃς
μὲ πατριώτου κόντον;

Φ.— Δὲν ἔστεψα προγόνους,
κανένα τενεάτα,
πλὴν ἔστεψα συγχρόνους,
τὸν ἔσωτο μου πρώτα.

Π.— Εἰδες κάποιον χασιομέρη,
παλαιό μας μπουρλότιέρη
καὶ ναύμαχον τρεχαντήρη;

Φ.— Εἰδ' αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα
μέσα στοὺς ή ορφοὺς ἀριάδα,
πούναι γιὰ τὰ πανηγύρια.

Π.— "Ἐτυγχ νὰ ὅης πυράσσην,
ἢ καμίαν κακομοίση,
κεντρικότορον τριήρη
καὶ Ελλήνων καὶ Περσῶν;

Φ.— Εἰδες φλόγας ἀπὸ πέρα;
Εἰδες τὴν κακή σου μέρα;
Βλέπεις νίκης δόξης φέρο;
Βλέπω τὸν κακὸ σου φλάρο.

Π.— Εἰδες βρέθε μασκαράτικο,
μάτιο παλαιὸ φευγέρι
παναρχαίας Ναυκρατούσης.

Φ.— Εἴδα, βρέθεντο Εύτερού
μὲ προγράμματι στὸ γέρε
βελτώσεως μελλόντος.

Π.— Ἀμμὲ τὸν Γερμανὸ τὸν εἶδες, βρέθει ἐστό.
Φ.— Στὸ Ζεφολογικὸ τὸν εἶδα, Περικλέτο,
μὲ λέοντας μὲ τίγρεις, καὶ μὲ στρουθοκαμπίλους,
δοῦ πιασκεδεῖσιν πολὺ τοὺς ζωφίλους.

